

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต ปี A

(วันที่ 2 เมษายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก ในบรรดาอัศจรรย์ที่พระเยซูเจ้าได้ทรงทำทั้งหมด การปลุกลาซารัสให้กลับคืนชีพถือได้ว่าเป็นเหตุการณ์น่าพิศวงและประหลาดใจมากที่สุดสำหรับประชาชนในสมัยนั้นชาวยิวสมัยโบราณเชื่อว่าวิญญาณคงอยู่กับร่างกายคนตายเป็นเวลาสามวัน หลังจากสามวันแล้ววิญญาณจะจากไปอย่างไม่มีวันกลับมาอีกและร่างกายของคนนั้นจะเริ่มเน่าเปื่อย เมื่อมารธาทูลพระเยซูเจ้าเพื่อคัดค้านการเปิดคูหาฝังศพของลาซารัสว่า **“พระเจ้าข้า ศพมีกลิ่นแล้ว เพราะฝังมาถึงสี่วัน”** (ยน11:39) นางกำลังพูดตามความเชื่อของชาวยิวในสมัยนั้น เพราะเกินสามวันแล้ว จึงหมดหวังที่พี่ชายของนางจะกลับมามีชีวิตอีก อย่างไรก็ตาม นี่อาจเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้พระเยซูเจ้าทรงประวิงเวลามางานฝังศพของลาซารัสก็ได้ นั่นคือ เพื่อทำให้สถานการณ์กลายเป็นสิ่งที่ **“เป็นไปได้”** ก่อนที่จะทำให้กลายเป็นสิ่งที่ **“เป็นไปได้”** ผู้รู้ท่านหนึ่งกล่าวว่า **“ความหวังหมายถึงการยังหวังเมื่อสิ่งต่าง ๆ ดูเหมือนว่าสิ้นหวังแล้ว”** สำหรับชาวยิว การทำให้คนตายแล้วสี่วันกลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้และเหลวไหลอย่างสิ้นเชิง พูดอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นเรื่องที่เหลือเชื่อ และคงไม่ต่างจากกระดุกแห่งของคนตายที่กลับมามีชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่งด้วยอำนาจของพระเจ้าซึ่งประกาศเอเสเคียลได้เห็นในนิมิตของท่านที่เราได้ฟังในบทอ่านแรกวันนี้

สำหรับคริสตชนสมัยเริ่มแรก เรื่องราวการปลุกลาซารัสให้กลับคืนชีพเป็นบางอย่างที่มากกว่าเครื่องหมายบ่งชี้ล่วงหน้าถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าทรงกลับคืนชีพในวันที่สาม ร่างกายของพระองค์ไม่ได้สัมผัสความเน่าเปื่อย สำหรับพวกเขา อัศจรรย์ครั้งนี้เป็นการท้าทายความหวังที่ไม่มีวันมอดไหม้และดับสูญของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวังหรือไร้ทางออกมากแค่ไหน อัศจรรย์นี้ทำให้พวกเขามั่นใจว่าสำหรับพระเจ้าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้เสมอและไม่มีคำว่า **“ช้าเกินไป”** สำหรับพระเจ้าที่จะให้ชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่งแก่ผู้ที่รักและเชื่อสัตย์ต่อพระองค์ อย่างไรก็ตาม เหนือสิ่งอื่นใดหมด เรามนุษย์ต้องเรียนรู้ที่จะร่วมมือกับพระองค์ด้วย เราสามารถร่วมมือกับพระเจ้าเพื่อว่าเราจะสัมผัสอำนาจที่ให้ชีวิตใหม่ของพระองค์ในชีวิตของเราแต่ละคนและในโลกของเราได้อย่างไร? พอลคิดว่าทุกคนคงรู้คำตอบแล้ว นั่นคือ โดยทาง **“ความเชื่อ”** ของเรา แต่นั่นไม่ใช่ประเด็นที่นักบุญยอห์นต้องการเน้นในพระวรสารวันนี้ อันที่จริง ไม่มีใครสักคนในเรื่องเล่าที่เราเพิ่งได้ยิน แม้แต่มารีย์หรือมารธา ที่เชื่อว่าพระเยซูเจ้าสามารถทำให้ลาซารัสกลับคืนชีพได้หลังจากที่ท่านตายไปแล้วสี่วัน ไม่มีใครคาดหวังว่าพระองค์จะทรงทำเช่นนั้น พอลคิดว่าประเด็นที่นักบุญยอห์นต้องการเน้นให้เราเห็นเป็นพิเศษคือ เราแต่ละคนสามารถร่วมมือกับการทำงานของพระเจ้าโดยทาง **“การนบถและการทำตามพระประสงค์ของพระองค์”**

ถ้าเราตั้งใจฟังพระวรสารอย่างดี เราจะสังเกตเห็นว่าเพื่อทำอัศจรรย์ครั้งนี้ พระเยซูเจ้าทรงออกคำสั่งสามประการและทั้งสามได้รับการปฏิบัติตามทันทีผลที่ตามมาคือเหตุการณ์น่าพิศวงและไม่มีใครคาดคิดได้เกิดขึ้นต่อหน้าประชาชนที่อยู่ที่นี่ อันดับแรก พระเยซูเจ้าตรัสว่า **“จงยกแผ่นหินออก...คนเหล่านั้นจึงยกแผ่นหินออก”** (ยน 11:39-41) ถ้าจะถามว่าประชาชนเหล่านั้นเข้าใจไหมว่าทำไมพระเยซูเจ้าจึงสั่งพวกเขาให้ยกแผ่นหินที่ปิดปากทางเข้าคูหาฝังศพของลาซารัสออกซึ่งแน่นอนตอนนั้นเริ่มมีกลิ่นแล้ว? พ่อคิดว่าพวกเขาคงไม่เข้าใจ แต่เป็นเพราะความเชื่อในตัวพระเยซูเจ้าต่างหากที่ทำให้พวกเขานบและทำตามคำสั่งของพระองค์ ทำไมพระเยซูเจ้าไม่ทรงสั่งให้แผ่นหินเคลื่อนออกมาเองโดยไม่ต้องรบกวนประชาชนที่อยู่ที่นี่? พ่อไม่รู้คำตอบเหมือนกัน สิ่งที่พ่อพอรูก็คือ พระเจ้าของเราทรงปรารถนาความร่วมมือของมนุษย์เพื่อทำสิ่งมหัศจรรย์ของพระองค์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยทางความนบของเรา

จากนั้น พระเยซูเจ้าทรงให้คำสั่งที่สองแก่คนตายโดยตรง **“ลาซารัสเอ๋ย จงออกมาเถิด”** ผู้ตายก็ออกมา” (ยน 11:43-44) พ่อไม่ทราบรายละเอียดสิ่งที่เกิดขึ้นในคูหาฝังศพของลาซารัส สิ่งที่พอรูคือคำสั่งของพระเยซูเจ้าได้รับการปฏิบัติตามด้วยความนบของทันที ลาซารัสคลำหาทางออกมาจากคูหาที่มีมืดมิด แม้ว่าทั้งมือ เท้า และใบหน้าของท่านถูกพันด้วยผ้าป่าน ความนบช่วยทำให้มนุษย์คนหนึ่งที่ว่าร่างกายกำลังเสื่อมสลายในคูหาทำบางสิ่งบางอย่างที่ช่วยเหลือตัวเองได้

สุดท้าย พระเยซูเจ้าทรงออกคำสั่งที่สามแก่ประชาชนที่อยู่ที่นี่ **“จงเอาผ้าออกและให้เขาไปเถิด”** (ยน 11:44) แม้ว่าลาซารัสสามารถเดินสะเปะสะปะออกมาจากคูหาได้ แต่ท่านไม่สามารถแก้มัดตัวเองได้ ท่านต้องการความช่วยเหลือจากชุมชนของท่าน โดยการเอาผ้าพันหนาการแห่งความตายออกจากตัวของลาซารัส ชุมชนกำลังต้อนรับท่านกลับเข้ามาเป็นสมาชิกของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง

พี่น้องที่รัก ในปัจจุบันมีคริสตชนจำนวนมากที่ตกเป็นเหยื่อของบาปซึ่งนำความตายมาสู่พวกเขา หลายคนอยู่ในคูหาแห่งความสิ้นหวังและเสื่อมสลาย ผูกติดอยู่กับพันธนาการของนิสัยไม่ดีและความโหน่โหน่เอียงหรือทำที่ที่ชั่วร้ายไม่มีสิ่งใดสามารถนำพวกเขากลับมามีชีวิตใหม่ในพระเยซูเจ้าอีกครั้งหนึ่ง นอกจากอัศจรรย์เท่านั้น และพระเยซูเจ้าทรงพร้อมที่จะทำอัศจรรย์นั้นด้วย เพราะพระองค์ทรงเคยบอกเรา **“เรามาเพื่อให้แกะมีชีวิต และมีชีวิตอย่างสมบูรณ์”** (ยน 10:10) แกะที่พระองค์ทรงพูดถึงคือเราแต่ละคนนั่นเอง เราพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับพระองค์เพื่ออัศจรรย์ดังกล่าวจะได้เกิดขึ้นแล้วหรือยัง? เราพร้อมที่จะกลิ้งแผ่นหินที่กั้นระหว่างเราและแสงสว่างแห่งพระพักตร์ของพระเยซูเจ้าออกแล้วหรือยัง? เราพร้อมที่จะก้าวออกมาจากสถานที่แห่งความตายแล้วหรือยัง? เราพร้อมที่จะแก้มัด นั่นคือ ให้อภัยซึ่งกันและกัน และปลดปล่อยพี่น้องของเราให้ไปเป็นอิสระแล้วหรือยัง? สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นวิถีทางที่เราสามารถใช้เพื่อร่วมมือกับพระเจ้าในการทำอัศจรรย์ซึ่งจะนำเราและชุมชนคริสตชนของเรากลับมามีชีวิตใหม่ในพระองค์อีกครั้งหนึ่ง **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**